

VILNIAUS APYGARDOS ADMINISTRACINIS TEISMAS

S P R E N D I M A S LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU

2022 m. rugsėjo 30 d.
Vilnius

Vilniaus apygardos administracinio teismo teisėja Sigitą Fomičiova, rašytinio proceso tvarka išnaginėjo administracinę bylą pagal atsakovės Lietuvos Respublikos ekonomikos ir inovacijų ministerijos skundą pareiškėjai uždarajai akcinei bendrovei „Celinda“ dėl sprendimo panaikinimo, trečiasis suinteresuotas asmuo Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos.

Teismas

n u s t a t ė:

Atsakovė Lietuvos Respublikos ekonomikos ir inovacijų ministerija (toliau – ir Ministerija) kreipėsi į teismą su skundu, prašydama panaikinti Lietuvos administracinių ginčų komisijos (toliau – ir Komisija) 2022 m. balandžio 26 d. sprendimą Nr. 21R-231(AG-139/04-2022) (toliau – ir Sprendimas), kuriuo Komisija nusprendė patenkinti pareiškėjos uždarnosios akcinės bendrovės (toliau – ir UAB) „Celinda“ skundą ir panaikino Lietuvos Respublikos ekonomikos ir inovacijų ministro 2022 m. vasario 10 d. įsakymą Nr. 4-220 „Dėl pareiškėjai UAB „Celinda“ „išmokėtos subsidijos sumos susigrąžinimo ir ekonomikos ir inovacijų ministro 2021 m. birželio 30 d. įsakymo Nr. 4-710 „Dėl subsidijos skyrimo įmonėms pagal priemonę „Subsidijos nuo COVID-19 labiausiai nukentėjusioms įmonėms“ pakeitimo“ (toliau – ir Įsakymas).

Atsakovė nurodo, kad Ekonomikos ir inovacijų ministro 2021 m. birželio 30 d. įsakymu Nr. 4-710 „Dėl subsidijos skyrimo įmonėms pagal priemonę „Subsidijos nuo COVID-19 labiausiai nukentėjusioms įmonėms“ pareiškėjai buvo skirta 10 581,20 Eur dydžio subsidija.

Jos teigimu, 2022 m. sausio 4 d. raštu Nr. R-33 „Dėl informacijos pateikimo“ Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – ir VMI) informavo Ministeriją, kad pareiškėjos pateiktoje 2021 m. gegužės 12 d. Nuo COVID-19 labiausiai nukentėjusios įmonės subsidijos paraiškoje Nr. 9.44-GE-1439128 (toliau – ir Paraiška) nurodytos pastoviosios išlaidos pagal susijusios įmonės UAB „Litmega“ išrašytas PVM sąskaitas faktūras už patalpų, esančių Laisvės pr. 82-1, Vilniaus m., subnuomą ir komunalines paslaugas neatitinka priemonės „Subsidijos nuo COVID-19 labiausiai nukentėjusioms įmonėms“ lėšų skyrimo ir administravimo tvarkos aprašo, patvirtinto Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2021 m. balandžio 15 d. nutarimu Nr. 230 „Dėl Priemonės „Subsidijos nuo COVID-19 labiausiai nukentėjusioms įmonėms“ lėšų skyrimo ir administravimo tvarkos aprašo patvirtinimo“ (toliau – ir Aprašas) 23 punkto ir Nuo COVID-19 labiausiai nukentėjusios įmonės subsidijos paraiškos KIT720 formos ir jos pildymo taisyklių patvirtinimo“ (toliau – Paraiškų pildymo taisyklės), 7 ir 9 punktų nuostatų.

Pareiškėja ir UAB „Litmega“ yra susijusios įmonės, o išlaidos, patirtos mokant už susijusių įmonių suteiktas paslaugas negali būti įskaičiuojamos į pastoviąsias išlaidas.

Dėl šios priežasties Ministerija, įgyvendindama Aprašo 60, 62, 64 ir 67 punktus ir atsižvelgdama į VMI 2022 m. sausio 4 d. raštą Nr. R-33 „Dėl informacijos pateikimo“ Ministerija priėmė Įsakymą ir įpareigojo pareiškėją grąžinti išmokėtos subsidijos sumą – 10 581,20 Eur.

Nesutikdama su Įsakymu pareiškėja pateikė skundą Komisijai, kuriuo prašė jį panaikinti. Skunde pareiškėja nurodė, kad ji patalpas nuomojosi iš savininkės UAB „Ogmirenta“, o UAB „Litmega“ veikė kaip tarpininkas. Pareiškėja taip pat nurodė, kad UAB „Litmega“ ir pareiškėja nėra susijusios.

Komisija pareiškėjos skundą tenkino ir panaikino Įsakymą. Komisija nurodė, kad Ministerija neatliko individualus pareiškėjos nurodytų aplinkybių bei VMI pateiktų duomenų tyrimo, neįgyvendino procedūros, turėjusios užtikrinti objektyvų visų aplinkybių įvertinimą ir sprendimo pagrįstumą, formaliai įgyvendino Aprašo 60 punkte suteiktus įgaliojimus priimti sprendimą susigrąžinti subsidiją. Įsakyme nėra išdėstytos faktinės aplinkybės, nepateikti teisiniai pagrindai, kuriais vadovaujantis atsakovė nusprendė, kad pareiškėja jai skirtą subsidiją panaudojo už nuomos ir komunalines paslaugas, suteiktas įmonės, kuri priklauso tai pačiai vienai įmonei. Įsakyme nepateikti abiejų įmonių susietumą pagrindžiantys motyvai. Įsakymas, Komisijos nuomone, yra nepagrįstas, neatitinkantis administraciniam sprendimui keliamų reikalavimų, nustatytų VAĮ 10 straipsnio 5 dalies 5 ir 6 punktuose.

Ministerijos teigimu, Komisija neišnagrinėjo visų reikšmingų aplinkybių, nepasisakė dėl skundo esmės, tik nurodė kokių aplinkybių atsakovė nenustatė, tačiau visiškai nepasisakė, ar tos neva nenustatytos aplinkybės sudarytų pagrindą priimti kitokį sprendimą, Komisija nepasisakė dėl Įsakymo teisingumo. Viena vertus, Komisija pripažįsta, kad šiuo metu galiojantis „teisinis reglamentavimas ministrui, gavus informaciją iš VMI, suteikia teisę priimti sprendimą grąžinti subsidiją“, tačiau praktiškai, kada sprendimas grąžinti subsidiją priimamas vadovaujantis VMI pateikta medžiaga, laiko neva „ydinga bei pažeidžiančia objektyvią sprendimo priėmimo procedūrą“.

Ministerijos vertinimu, Komisija panaikino Įsakymą iš esmės dėl to, kad Ministerija turėjo atlikti savarankišką pateiktos medžiagos tyrimą bei vertinimą, tiek iš VMI, tiek ir iš pareiškėjos pareikalauti papildomos informacijos ir tik surinkusi visą reikiamą informaciją bei ją įvertinusi, priimti galutinį procedūros sprendimą, nors tai negali būti priežastis panaikinti Ministro įsakymą.

VMI yra įgaliota kompetentinga institucija vertinti pareiškėjų atitiktį Apraše nustatytiems reikalavimams, o tuo atveju, jei pareiškėjai neatitinka Apraše nustatytų reikalavimų, pagal kompetenciją priimti sprendimą netenkinti subsidijų paraiškos, kuriame nurodomas subsidijų paraiškos netenkinimo teisinis pagrindas ir atlikto subsidijų paraiškos vertinimo apskundimo tvarka. VMI sprendimas dėl pareiškėjų netinkamumo yra savarankiškas apskundimo ir vertinimo objektas (administracinės bylos nagrinėjimo dalykas), pareiškėjai turi teisę apskųsti minėtą VMI sprendimą, jeigu su juo nesutinka.

Nurodo, kad ministras yra įgaliotas priimti sprendimą dėl subsidijos skyrimo, kuris įforminamas ministro įsakymu, atsižvelgdamas išimtinai į VMI, kaip institucijos, kompetentingos vertinti pareiškėjų atitiktį konkrečioms Aprašo punktuose ir (ar) papunkčiuose nustatytiems reikalavimams, atliktą pareiškėjų tinkamumo vertinimą, pateikiant Ministerijai tinkamų pareiškėjų sąrašą.

Nurodo, kad ministras yra įgaliotas priimti ne tik sprendimus dėl subsidijos skyrimo, tačiau ir sprendimus dėl subsidijos grąžinimo, dalinio grąžinimo ar perskaičiavimo, atsižvelgiant į VMI ir (ar) LVPA pateiktą informaciją. Apraše nenustatyta teisė Ministerijai, o juo labiau nenustatyta pareiga, pačiai rinkti duomenis, prašyti pareiškėjų pateikti papildomą informaciją ar dokumentus. Todėl, priešingai nei pasisakė Komisija savo sprendime, Ministerija neturėjo jokio teisinio pagrindo atlikti savarankiško pateiktos medžiagos tyrimo bei iš VMI ir pareiškėjos pareikalauti papildomos informacijos ir tik surinkusi visą informaciją galėjo priimti sprendimą sugrąžinti subsidiją. Tokie Ministerijos veiksmai būtų veikimas *ultra vires* (jai suteiktų įgaliojimų

viršijimas). Komisijos teiginiai yra akivaizdžiai neteisingi, Komisijos išvados neatitinka galiojančių teisės aktų nuostatų.

Teigia, kad VMI nustatė, jog pareiškėja ir UAB „Litmega“ yra susijusios įmonės. Aprašo normos ir Paraiškų pildymo taisyklių nuostatose neleidžiama subsidijos panaudoti mokant už susijusių įmonių suteiktas paslaugas. Todėl Ministerija negalėjo priimti kitokio sprendimo, nei išdėstyta Įsakyme.

Nurodo, kad Komisija savo sprendime nurodė, jog nebuvo įvertintas tikrasis teisinis santykis, susiklostęs tarp faktinio patalpų naudotojo – pareiškėjos, šių patalpų subnuomotojo bei, neva, tikrojo paslaugos tiekėjo, patalpų savininkės UAB „Ogmirenta“. Tačiau pati Komisija nepasisakė, ar šios aplinkybės, jos nuomone, sudaro pagrindą pripažinti, kad subsidija buvo panaudota pagal paskirtį. Komisija klaidingai subnuomos santykius laikė tarpininkavimu, o UAB „Ogmirenta“ – galutiniu naudos gavėju. Subnuomos sutartis subsidijos išmokėjimo metu buvo galiojanti, ji nėra nugincyta ar pripažinta negaliojančia. Pareiškėja teikdamas Paraišką nurodė, kad prašo padengti nuomos mokesčių subnuomotojui UAB „Litmega“, pateikė tik su UAB „Litmega“ sudarytą subnuomos sutartį, subsidijos lėšos buvo pervestos taip pat UAB „Litmega“, o ne tiesiogiai nuomotojui UAB „Ogmirenta“. Jokių piniginių išipareigojimų pareiškėja turto savininkui UAB „Ogmirenta“ neturėjo. Su UAB „Ogmirenta“ pagal nuomos sutartį atsiskaitė UAB „Litmega“. Komisija neįvertino, kad Ministerija pareiškėjai visą subsidijos sumą (10 581,20 Eur) pervedė 2021 m. liepos 1 d., pareiškėja subnuomotojui UAB „Litmega“ 2021 m. liepos 14 d. pervedė 9 240 Eur (dviem pavedimais: 5000 Eur ir 4240 Eur), o 2021 m. rugpjūčio 27 d. pervedė 2500 Eur, tačiau UAB „Litmega“ pervedė 11 180,40 Eur UAB „Ogmirenta“ 2021 m. liepos 15 d. Taigi, UAB „Litmega“ pervedė UAB „Ogmirenta“ didesnę sumą, nei iki 2021 m. liepos 15 d. buvo gavusi iš pareiškėjos, o pareiškėja 2021 m. liepos 14 d. ir 2021 m. rugpjūčio 27 d. UAB „Litmega“ pervedė iš viso 11 740 Eur, kas yra daugiau, nei 11 180,40 Eur, kuriuos sumokėjo UAB „Litmega“ patalpų savininkei UAB „Ogmirenta“. Taigi nėra nei teisinio, nei faktinio pagrindo laikyti, kad pareiškėjos gauta subsidija buvo pervesta UAB „Ogmirenta“, UAB „Litmega“ veikė kaip tarpininkas, o teisiniai nuomos santykiai iš tiesų buvo susidarę tarp pareiškėjos ir UAB „Ogmirenta“. Komisijos nurodytos PVM sąskaitos faktūros, kurių, neva, neįvertino Ministerija, neturi jokios teisinės reikšmės.

Teigia, kad Komisijos nuomone, pareiškėjai iš Įsakymo neaišku, kodėl ji ir UAB „Litmega“ yra laikomos susijusiomis įmonėmis ir, neva, VMI susijusių įmonių vertinimo neatliko. Tačiau Komisija neįvertino, jog pareiškėjai yra ir buvo žinoma, kad vienintelis UAB „Litmega“ akcininkas yra Marius Katinas, vienintelės pareiškėjos akcininkės vyras. Pareiškėja turėjo nurodyti susijusias įmones dar teikdamas paraišką, faktinės aplinkybės po paraiškos pateikimo nepasikeitė.

Nurodo, kad pareiškėja yra uždaroji akcinė bendrovė. Lietuvos Aukščiausiojo Teismo ne kartą pažymėta, kad juridiniam asmeniui keliami didesni atidumo, rūpestingumo jo veikloje reikalavimai. Pareiškėja turėjo būti žinoma ir suprantama, su kokiomis įmonėmis ji yra susijusi. Pareiškėja teikdamas paraišką nuslėpė nuo VMI savo ryšius su UAB „Litmega“, elgėsi nesąžiningai. Šios aplinkybės VMI tapo žinomos tik po atlikto tyrimo. Tačiau Komisija to neįvertino ir klaidingai teigė, kad VMI susijusių įmonių tyrimo neatliko. Taigi Komisijos teiginiai apie tai, kad iš VMI rašto ir Įsakymo pareiškėja negalėjo suprasti, kodėl yra susijusi su UAB „Litmega“ įmone, yra visiškai nepagrįsti.

Teigia, kad Įsakymas yra argumentuotas, motyvuotas ir pagrįstas objektyviais duomenimis (faktais) ir teisės aktų normomis, priimtas laikantis Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – ir VAI) numatytų reikalavimų, todėl yra teisėtas ir pagrįstas. Iš Įsakymo akivaizdu, kad pareiškėja subsidijos lėšas panaudojo atsiskaityti su susijusia įmone UAB „Litmega“, kad šios įmonės nenurodė kaip susijusios teikdamas paraišką. Įsakyme nurodytas tiek teisinis, tiek faktinis pagrindas. Pareiškėja elgėsi nesąžiningai, teikdamas paraišką nenurodė susijusios įmonės, subsidiją pervedė susijusiai įmonei, nors žinojo, kad tai draudžiama pagal Aprašą. Priešingai nei savo skunde nurodė pareiškėja, visos subsidijos lėšos nebuvo pervestos patalpų savininkui. Komisija neįvertino visų faktinių bylos aplinkybių, jos sprendimas yra visiškai

nepagrįstas, prieštaringas. Komisija padarė teisinę klaidą vertindama Ministerijos pareigas priimant sprendimus dėl subsidijų susigrąžinimo, Ministerijos įgaliojimus aiškino *contra legem* (prieštaraujant įstatymui), todėl priėmė neteisingą ir neteisėtą sprendimą.

Pareiškėja UAB „Celinda“ pateikė atsiliepimą į atsakovės skundą, kuriuo prašo atsakovės skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Teigia, kad Komisijos Sprendimas yra argumentuotas, motyvuotas, pagrįstas objektyviais duomenimis ir teisės aktų normomis, todėl yra pagrįstas, teisingas ir teisėtas.

Nurodo, pareiškėjos veikla karantinų metu buvo visiškai uždrausta, o ekstremalios situacijos metu buvo labai apribota. Pareiškėjos vykdoma veikla – vaikų žaidimų kambario paslaugos yra socialiai reikšminga ir socialiai jautri. UAB „Litmega“ ir pareiškėja vykdo skirtingas veiklas, nė viena šių įmonių vykdoma veikla faktiškai nesutampa. Byloje nėra įrodymų dėl UAB „Litmega“ ir pareiškėjos veiklų sutapimo. UAB „Litmega“ neteikė jokių paslaugų pareiškėjai, o buvo tik jai nepriklausančių patalpų subnuomotoja (faktiškai - tarpininkė). Pareiškėja nesudarė tiesioginės nuomos sutarties su patalpų nuomotoju dėl mažesnio depozito dydžio. Pareiškėja teikė raštišką paaiškinimą ir dokumentus dėl faktinio nuomos paslaugų teikėjo, paaiškinimas ir dokumentai buvo ignoruoti. Paraiškų skelbimo ir pildymo metu pareiškėja vadovavosi Ministerijos tinklalapyje skelbiama informacija, kas yra susijusi įmonė. Pareiškėja gautą subsidiją panaudojo apmokant UAB „Litmega“ išrašytas sąskaitas. UAB „Litmega“ visus iš pareiškėjos gautus pinigus pervedė UAB „Ogmirenta“ (patalpų savininkei ir nuomotojai).

Teigia, kad aplinkybė, jog atsakovė neatliko savarankiško situacijos tyrimo bei vertinimo, nepareikalavo papildomos informacijos iš VMI ir pareiškėjos ir priėmė galutinį sprendimą, buvo tik vienas iš motyvų (tačiau ne vienintelis), kuriais vadovaujantis Komisija priėmė Sprendimą, nes jame nurodytos ir kitos aplinkybės, kurių neištyrė ne tik Ministerija, bet ir VMI.

Nurodo, kad atsakovės cituojamas Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – ir LVAT) praktika yra bendro pobūdžio, nepaaiškina, kodėl įsakymas yra neargumentuotas. Be to, atsakovės skunde nurodomos Aprašo normos (40, 44, 50 punktai) yra aktualūs skiriant subsidiją, bet ne susigrąžinant).

Teigia, kad Ministerija, kaip viešojo administravimo subjektas, taip pat turėtų vadovautis LVAT praktika dėl atsakingo valdymo (gero administravimo principo įgyvendinimo, kuris, be kita ko, įtvirtina viešojo administravimo subjekto pareigą imtis aktyvių veiksmų, vykdamas administracinę procedūrą). Nes susidaro įspūdis jog atsakovė nori įrodyti, kad valstybės subsidijų skyrimo ir / ar susigrąžinimo srityje Ministerijai skirtos tik iš kitų instancijų gautų tekstų kopijavimo ir pasirašymo funkcijos. Todėl, atsakovės skunde nurodyti teiginiai nepaneigia Ministerijos teisės ir pareigos priimti objektyvų sprendimą, kuris įmanomas tik įvertinus visas individualaus atvejo aplinkybes.

Trečiasis suinteresuotas asmuo Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos pateikė atsiliepimą į atsakovės skundą, kuriuo prašo panaikinti Komisijos Sprendimą ir palikti galioti įsakymą.

Nurodo, kad VMI, vadovaudamasi Aprašo 58 punktu, atliko pareiškėjos, Ministerijos 2021 m. birželio 30 d. įsakymu Nr. 4-710 skirtos 10 581,20 Eur subsidijos, pagal pareiškėjos 2021 m. gegužės 12 d. Paraišką, skyrimo ir panaudojimo vertinimą.

Teigia, kad subsidijų skyrimo ir panaudojimo vertinimo metu nustatyta, kad Paraiškoje deklaruotos pastoviosios išlaidos, pagal susijusios įmonės UAB „Litmega“ išrašytas PVM sąskaitas faktūras už patalpų, esančių Laisvės pr. 82-1, Vilniaus m., Vilniaus m. sav. subnuomą ir komunalines paslaugas. Pateiktoje Paraiškoje (KIT720I priede) deklaruota 15116 Eur prašomų finansuoti pastoviųjų išlaidų suma, tačiau Paraiškos KIT720S priede pareiškėja nenurodė Lietuvoje registruotos susijusios įmonės, suprantamos taip, kaip jos apibrėžtos 2014 m. birželio 17 d. Komisijos reglamento (ES) Nr. 651/2014, kuriuo tam tikrų kategorijų pagalba skelbiama suderinama su vidaus rinka taikant Sutarties 107 ir 108 straipsnius, su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2020 m. liepos 2 d. Komisijos reglamentu (ES) 2020/972 I priedo 1 straipsnyje

ir 3 straipsnio 3 dalyje, pateikė neteisingą informaciją, turėjusią reikšmės sprendimo dėl subsidijos skyrimo priėmimui.

Nurodo, kad vadovaujantis Aprašo II skyriaus 23 punkto bei Paraiškos pildymo taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos ekonomikos ir inovacijų ministro 2021 m. balandžio 20 d. įsakymu Nr. 4-321 7 ir 9 punktų nuostatomis, į pastoviasias išlaidas negali būti įskaičiuojamos išlaidos, patiriamos mokant už paslaugas, suteiktas susijusių įmonių, todėl Paraiškoje deklaruotos 15 116 Eur pastoviosios išlaidos pripažintos netinkamomis finansuoti. Subsidijos lėšomis draudžiama atsiskaityti už nuomos, komunalines ir kitas paslaugas, jei šių paslaugų teikėjas priklauso tai pačiai vienai įmonei ir šios išlaidos turėtų būti pripažintos netinkamomis finansuoti, nes formaliai (kad ir subnuomos pagrindu) paslaugas suteikė susijusi įmonė. Nors šie juridiniai vienetai yra skirtingi subjektai, tačiau jų akcininkai yra vyras ir žmona bei turi po 100 proc. akcijų. Atitinkamai būdami artimi giminaičiai bei sudarydami subnuomos sutartį, tokie subjektai yra susiję ir pažeidė Apraše nustatytus reikalavimus, kadangi subnuoma vyko iš susijusios įmonės.

Teigia, kad pareiškėja, nenurodydama paraiškoje susijusios įmonės UAB „Litmega“, pateikė netikslią bei neišsamią informaciją, ko pasekmė, atsirado teisinis pagrindas susigrąžinti išmokėtą subsidiją.

k o n s t a t u o j a :

Byloje ginčas kilo dėl Lietuvos administracinių ginčų komisijos 2022 m. balandžio 26 d. sprendimo Nr. 21R-231(AG-139/04-2022), kuriuo Komisija nusprendė patenkinti pareiškėjos uždarnosios akcinės bendrovės „Celinda“ skundą ir panaikino Lietuvos Respublikos ekonomikos ir inovacijų ministro 2022 m. vasario 10 d. įsakymą Nr. 4-220 „Dėl pareiškėjai UAB „Celinda“, išmokėtos subsidijos sumos susigrąžinimo ir ekonomikos ir inovacijų ministro 2021 m. birželio 30 d. įsakymo Nr. 4-710 „Dėl subsidijos skyrimo įmonėms pagal priemonę „Subsidijos nuo COVID-19 labiausiai nukentėjusioms įmonėms“ pakeitimo“ teisėtumo ir pagrįstumo.

Byloje nustatytos faktinės aplinkybės

Iš byloje esančios medžiagos nustatyta, kad pareiškėja VMI 2021 m. gegužės 12 d. pateikė Paraišką skirti subsidiją įmonės likvidumo palaikymui ir daliai įmonės pastoviųjų ir nepadengtų pastoviųjų išlaidų padengimui, prašydama finansuoti už laikotarpį nuo 2020 m. lapkričio mėnesio iki 2021 m. balandžio mėnesio patirtas išlaidas, iš viso 15 116 Eur. Paraiškoje nurodė su UAB „Litmega“ sudarytą Subnuomos sutartį, o priede KIT720F duomenis (UAB „Litmega“ išrašytas PVM sąskaitas faktūras) apie pareiškėjos patirtas pastoviasias išlaidas už Patalpų nuomą ir komunalines išlaidas.

Lietuvos Respublikos ekonomikos ir inovacijų ministrė 2021 m. birželio 30 d. priėmė įsakymą Nr. 4-710, kuriuo pareiškėjai skyrė 10 581,20 Eur subsidiją, kuri yra valstybės pagalba.

VMI 2022 m. sausio 4 d. priėmė raštą Nr. R-33, kuriame nurodė, kad VMI atliko pareiškėjai skirtos 10 581,20 Eur subsidijos, pagal pareiškėjos 2021 m. gegužės 12 d. pateiktą Paraišką, skyrimo ir panaudojimo vertinimą, kurio metu nustatė, jog pareiškėjos pateiktoje Paraiškoje deklaruotos pastoviosios išlaidos, pagal susijusios įmonės UAB „Litmega“ išrašytas PVM sąskaitas faktūras už patalpų, esančių Laisvės pr. 82-1, Vilniaus m., Vilniaus m. sav. subnuomą ir komunalines paslaugas. Vadovaujantis Aprašo II skyriaus 23 punkto bei Paraiškos pildymo taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos ekonomikos ir inovacijų ministro 2021 m. balandžio 20 d. įsakymu Nr. 4-321 7 ir 9 punktų nuostatomis, į pastoviasias išlaidas negali būti įskaičiuojamos išlaidos, patiriamos mokant už paslaugas, suteiktas susijusių įmonių, todėl Paraiškoje deklaruotos 15 116 Eur pastoviosios išlaidos pripažintos netinkamomis finansuoti ir pareiškėja turi grąžinti 10 581,20 Eur gautą subsidiją.

Nurodė, kad pareiškėjai 2021 m. gruodžio 29 d. raštu Nr. RSUB-50431 pasiūlyta subsidiją grąžinti į Lietuvos Respublikos Ekonomikos ir inovacijų ministerijos sąskaitą, iš kurios

buvo gauta subsidija ir nelaukiant Ministerijos sprendimo dėl subsidijos gražinimo. Todėl, atsižvelgiant į išdėstytą informaciją ir vadovaujantis Aprašo nuostatomis, prašė priimti sprendimą dėl Įsakymo, pagal kurį pareiškėjai skirta subsidija, pakeitimo.

Lietuvos Respublikos ekonomikos ir inovacijų ministrė 2021 m. birželio 30 d. priėmė įsakymą „Dėl pareiškėjai UAB „Celinda“ išmokėtos subsidijos sumos susigrąžinimo ir ekonomikos ir inovacijų ministro 2021 m. birželio 30 d. įsakymo Nr. 4-710 „Dėl subsidijos skyrimo įmonėms pagal priemonę „Subsidijos nuo COVID-19 labiausiai nukentėjusioms įmonėms“ pakeitimo“ Nr. 4-710, kuriame nurodė, kad įgyvendindama Priemonės „Subsidijos nuo COVID-19 labiausiai nukentėjusioms įmonėms“ lėšų skyrimo ir administravimo tvarkos aprašo, patvirtinto Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2021 m. balandžio 15 d. nutarimu Nr. 230 „Dėl Priemonės „Subsidijos nuo COVID-19 labiausiai nukentėjusioms įmonėms“ lėšų skyrimo ir administravimo tvarkos aprašo patvirtinimo“, 60, 62, 64 ir 67 punktus ir atsižvelgdama į Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2022 m. sausio 4 d. raštą Nr. R-33 „Dėl informacijos pateikimo“, kuriuo informuojama, kad pareiškėjos UAB „Celinda“ (juridinio asmens kodas 304990613) pateiktoje 2021 m. gegužės 12 d., Nuo COVID-19 labiausiai nukentėjusios įmonės subsidijos paraiškoje Nr. 9.44-GE-1439128 nurodytos pastoviosios išlaidos pagal susijusios įmonės UAB „Litmega“ (juridinio asmens kodas 303402039) išrašytas PVM sąskaitas faktūras už patalpų, esančių Laisvės pr. 82-1, Vilniaus m., subnuomą ir komunalines paslaugas neatitinka Aprašo 23 punkto ir Nuo COVID-19 labiausiai nukentėjusios įmonės subsidijos paraiškos KIT720 pildymo taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos ekonomikos ir inovacijų ministro 2021 m. balandžio 20 d. įsakymu Nr. 4-321 „Dėl Priemonės „Subsidijos nuo COVID-19 labiausiai nukentėjusioms įmonėms“ paraiškos KIT720 formos ir jos pildymo taisyklių patvirtinimo“, 7 ir 9 punktų nuostatų, nes išlaidos, patirtos mokant už paslaugas, suteiktas susijusių įmonių, negali būti įskaičiuojamos į pastoviasias išlaidas, todėl Paraiškoje nurodytos pastoviosios išlaidos – 15 116,00 Eur pripažintos netinkamomis finansuoti ir pareiškėja turi gražinti išmokėtos subsidijos sumą – 10 581,20 Eur.

Įsakymu nustatė, kad pareiškėja per 30 kalendorinių dienų nuo šio įsakymo priėmimo dienos privalo gražinti išmokėtos subsidijos sumą – 10 581,20 Eur; pareiškėja moka pagalbos išmokėjimo dieną Europos Komisijos nustatyto dydžio metines palūkanas; pareiškėja moka 0,03 procento dydžio delspinigius už kiekvieną uždelstą dieną, jei vėluoja gražinti pirmiau nurodytas lėšas.

Įsakymu taip pat buvo pakeistas Lietuvos Respublikos ekonomikos ir inovacijų ministro 2021 m. birželio 30 d. įsakymas Nr. 4-710 „Dėl subsidijos skyrimo įmonėms pagal priemonę „Subsidijos nuo COVID-19 labiausiai nukentėjusioms įmonėms“ ir pripažintas netekusiu galios priedo 87 punktas.

Pareiškėja nesutikdama su Įsakymu kreipėsi į Komisiją, prašydama jį panaikinti.

Komisija 2022 m. balandžio 26 d. priėmė sprendimą Nr. 21R-231, kuriuo pareiškėjos skundą tenkino; Įsakymą panaikino.

Komisija konstatavo, kad pareiškėjai nežinomi tikrieji Įsakymu priimto sprendimo, iš pareiškėjos susigrąžinti išmokėtą 10 581,20 Eur subsidiją, motyvai. VMI, kurios teiktos informacijos pagrindu, priimtas Įsakymas, ir kilo pareiga tokį tyrimą atlikti. Atsakovė sprendimą iš pareiškėjos susigrąžinti išmokėtą 10 581,20 Eur subsidiją priėmė vertindama, kad pareiškėja subsidiją panaudojo už nuomos, komunalines paslaugas, kurias suteikė teikėjas UAB „Litmega“, priklausantis tai pačiai vienai įmonei, vadovaudamasi VMI 2022 m. sausio 4 d. raštu, kuris vertinamas kaip motyvuojamoji Įsakymo dalis. Tačiau nei VMI 2022 m. sausio 4 d. rašte, nei atsakovė skundžiamame Įsakyme nepateikė: faktinių aplinkybių, pagrindžiančių, jog UAB „Litmega“ yra tikrasis (faktinis) nuomos, tame tarpe ir komunalinių paslaugų teikėjas (nuomotojas), kuris už teikiamas paslaugas iš pareiškėjos gavo jai išmokėtą valstybės pagalbą – subsidiją; aplinkybių, kurių pagrindu vertino, jog pareiškėja ir UAB „Litmega“ yra susijusios įmonės; įmonių susietumą reglamentuojančių teisės aktų konkrečių normų, kuriomis vadovaudamasi tiek VMI, tiek atsakovė padarė išvadą, jog pareiškėja ir UAB „Litmega“ yra susijusios įmonės. Jei atsakovė vertino, jog pareiškėjos pastoviosios išlaidos neatitiko Aprašo 23

punkto ir Taisyklių 7, 9 punktų nuostatų, tuomet Įsakyme turėjo nurodyti pagrindines faktines aplinkybes, pagrindžiančias, kad pareiškėja subsidiją panaudojo draudžiamiems mokėjimams.

Teigia, kad atsakovė atsiliepime nurodė, jog subsidijos panaudojimo aplinkybes vertina VMI. Ministerija pati netyrė faktinių aplinkybių, ar pareiškėja ir UAB „Litmega“ yra susijusios įmonės, bet vadovavosi VMI išaiškinimu ir pateikta informacija. Nors anksčiau pateiktas teisinis reglamentavimas ministrui, gavus informaciją iš VMI, suteikia teisę priimti sprendimą grąžinti subsidiją, tačiau ši teisė negali būti vertinama siaurinamai, t. y. kad sprendimas grąžinti subsidiją priimamas tik pagal VMI pateiktą informaciją. Tokiu atveju, būtų įtvirtinta formalių, neobjektyvių sprendimų priėmimo galimybė, kuri akivaizdžiai pažeistų tiek viešojo administravimo principus, tiek ir atitinkamai ribotų ministro diskrecijos teisę priimti visapusišką ir objektyvų sprendimą, atitinkantį VAĮ 10 straipsnio 5 dalyje nustatytus reikalavimus. Ministras, veikdamas kaip viešojo administravimo subjektas, savo veikloje turi vadovautis ir VAĮ nuostatomis.

Komisija nurodė, kad atsakovė neatliko individualus pareiškėjos nurodytų aplinkybių bei VMI pateiktų duomenų tyrimo, neįgyvendino procedūros, turėjusios užtikrinti objektyvų visų aplinkybių įvertinimą ir sprendimo pagrįstumą, formaliai įgyvendino Aprašo 60 punkte suteiktus įgaliojimus priimti sprendimą susigrąžinti subsidiją. Įsakyme nėra išdėstytos faktinės aplinkybės, nepateikti teisiniai pagrindai, kuriais vadovaujantis atsakovė nusprendė, kad pareiškėja jai skirtą subsidiją panaudojo už nuomos ir komunalines paslaugas, suteiktas įmonės, kuri priklauso tai pačiai vienai įmonei. Įsakyme nepateikti abiejų įmonių susietumą pagrindžiantys motyvai. Tokių aplinkybių tyrimas neatliktas ir VMI 2022 m. sausio 4 d. rašte. Skundžiamas Įsakymas yra nepagrįstas, neatitinkantis administraciniam sprendimui keliamų reikalavimų, nustatytų VAĮ 10 straipsnio 5 dalies 5 ir 6 punktuose.

Dėl Įsakymo atitikimo VAĮ 10 straipsnio reikalavimams

Atsakovė nurodo, kad įgyvendindama Aprašo 60, 62, 64 ir 67 punktus ir atsižvelgdama į VMI 2022 m. sausio 4 d. raštą, priėmė Įsakymą ir įpareigojo pareiškėją grąžinti išmokėtos subsidijos sumą – 10 581,20 Eur. Teigia, kad Komisija panaikino Įsakymą iš esmės dėl to, kad Ministerija turėjo atlikti savarankišką pateiktos medžiagos tyrimą bei vertinimą, tiek iš VMI, tiek ir iš pareiškėjos pareikalauti papildomos informacijos ir tik surinkusi visą reikiamą informaciją bei ją įvertinusi, priimti galutinį procedūros sprendimą.

Pagal Aprašo 23 punktą, subsidijos lėšomis draudžiama atsiskaityti už nuomos, komunalines ir kitas paslaugas, jei šių paslaugų teikėjas priklauso tai pačiai vienai įmonei.

Pagal Paraiškų pildymo taisyklių 7 punktą, priede KIT720I privaloma nurodyti duomenis apie pareiškėjo prašomas finansuoti išlaidas pagal 2020 m. kovo 20 d. Europos Komisijos komunikato „Laikinoji valstybės pagalbos priemonių, skirtų ekonomikai remti reaguojant į dabartinį COVID-19 protrūkį, sistema“ su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2021 m. sausio 28 d. Europos Komisijos komunikatu (toliau – Komunikatas), 3.1 arba 3.12 skirsnį. Jeigu pareiškėjas turi susijusių įmonių, į pastovias išlaidas negali būti įskaičiuojamos išlaidos, patiriamos mokant už paslaugas, suteiktas susijusių įmonių.

Pagal Paraiškų pildymo taisyklių 9 punktą, priede KIT720F privaloma nurodyti duomenis apie visus pareiškėjo pastovias išlaidas pagrindžiančius dokumentus. Pastoviosios išlaidos – pareiškėjo išlaidos, susijusios su nuosavybės teise valdomomis ir (arba) nuomojamomis patalpomis, apimančios patalpų nuomos, komunalines, eksploatacines, saugos, įrangos, kuri neatsiejama nuo patalpų, automobilių stovėjimo vietų, indeksavimo pagal nuomos sutartį išlaidas. Pastoviosios išlaidos patiriamos nepriklausomai nuo įmonės produkcijos (apima gaminamus gaminius ir teikiamas paslaugas) lygio. Jeigu pareiškėjas turi susijusių įmonių, į pastovias išlaidas negali būti įskaičiuojamos išlaidos, patiriamos mokant už paslaugas, suteiktas susijusių įmonių.

Pagal Aprašo 60 punktą, VMI ir (ar) LVPA, nustačiusios, kad subsidija panaudota Aprašo 22 ir (arba) 23 punktuose draudžiamiems mokėjimams, nedelsdamos, bet ne vėliau kaip per 3 darbo dienas, apie tai raštu informuoja Ministeriją. Ekonomikos ir inovacijų ministras ne vėliau

kaip per 14 darbo dienų nuo informacijos iš VMI ir (ar) LVPA gavimo dienos priima sprendimą dėl subsidijos gražinimo, dalinio gražinimo ar perskaičiavimo, apie kurią pareiškėjas informuojamas per „Mano VMI“ ne vėliau kaip per 3 darbo dienas.

Pagal Aprašo 62 punktą, ekonomikos ir inovacijų ministro sprendime dėl subsidijos gražinimo, dalinio gražinimo ar perskaičiavimo pareiškėjui nustatomas 30 kalendorinių dienų terminas subsidijai ar jos daliai gražinti.

Pagal Aprašo 64 punktą, Ekonomikos ir inovacijų ministrui priėmus sprendimą dėl subsidijos ar jos dalies gražinimo, subsidija ar jos dalis, taip pat su ja susiję delspinigiai ir palūkanos turi būti gražinami bankiniu pavedimu į Ministerijos sąskaitą, iš kurios buvo pervesta subsidija.

Pagal Aprašo 67 punktą, jei nustatoma, kad pareiškėjas pateikė neteisingą informaciją ir (ar) dokumentus, ir (ar) nusiėmė informaciją, turinčią reikšmės sprendimo dėl subsidijos skyrimo priėmimui, pareiškėjas privalo gražinti visą neteisėtai gautą finansavimą su palūkanomis, kaip nustatyta 2015 m. liepos 13 d. Tarybos reglamente (ES) 2015/1589, nustatančiame išsamias Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 108 straipsnio taikymo taisykles.

Byloje vienas iš ginčijamų dalykų yra (ne)tinkamas Įsakymo pagrindimas.

VAĮ 10 straipsnio 5 dalyje nustatyta, kad administraciniame sprendime turi būti nurodyta: administracinio sprendimo teisinis ir faktinis pagrindas ar kitos administraciniam sprendimui įtakos turėjusios aplinkybės; administracinio sprendimo motyvai. Teismas atkreipia dėmesį į tai, kad šiuo metu galiojančioje VAĮ redakcijoje reikalavimai, keliami administraciniam sprendimui, įtvirtinti 10 straipsnio 5 dalyje. Tačiau jie iš esmės atitinka ankstesnėje VAĮ redakcijoje nurodytus reikalavimus individualiam administraciniam aktui. Todėl ir teismų praktika, susiformavusi aiškinant ankstesnės VAĮ redakcijos 8 straipsnį yra aktuali įsigaliojus naujam reglamentavimui.

Aiškindamas VAĮ 8 straipsnį, Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas yra pažymėjęs, kad individualiame administraciniame akte turi būti nurodomi pagrindiniai faktai, argumentai ir įrodymai, pateikiamas teisinis pagrindas, kuriuo viešojo administravimo subjektas vadovavosi priimdamas administracinį aktą; motyvų išdėstymas turi būti adekvatus, aiškus ir pakankamas. Ši teisės norma siejama su teisėtumo principu, pagal kurį reikalaujama, kad viešojo administravimo subjektai savo veikla nepažeistų teisės aktų, jog jų sprendimai būtų pagrįsti, o sprendimų turinys atitiktų teisės aktų reikalavimus (žr., pvz., 2011 m. birželio 27 d. sprendimą, priimtą administracinėje byloje Nr. A-556-336/2011; 2014 m. kovo 19 d. nutartį, priimtą administracinėje byloje Nr. A662-839/14; 2014 m. kovo 25 d. nutartį, priimtą administracinėje byloje Nr. A-756-997/2014; 2014 m. gruodžio 18 d. sprendimą, priimtą administracinėje byloje Nr. A822-1440/14; ir kt.). Individualūs administraciniai sprendimai negali būti grindžiami spėjimais ar įtarimais, asmeninėmis simpatijomis ar antipatijomis (žr., pvz., 2014-11-17 nutartį, priimtą administracinėje byloje Nr. A-858-2430/2014).

LVAT yra pažymėjęs, kad Viešojo administravimo įstatymo 8 straipsnyje reglamentuotos imperatyvaus pobūdžio normos, suponuojančios normos adresatui – viešojo administravimo subjektui – privalomą elgesio modelį priimant individualius administracinius aktus (žr. pvz., 2012 m. balandžio 2 d. sprendimą, priimtą administracinėje byloje Nr. A-662-1230/2012; 2015 m. kovo 31 d. nutartį, priimtą administracinėje byloje Nr. A-1536-662/2015). LVAT taip pat yra konstatavęs, kad Viešojo administravimo įstatyme įtvirtinta individualaus administracinio akto turiniui keliamų bendrųjų reikalavimų taisyklė yra bendroji norma, kurios paprastai turi laikytis visi viešojo administravimo subjektai, priimdami individualius administracinius aktus pagal savo kompetenciją (žr. pvz., 2013 m. vasario 28 d. nutartis, priimtą administracinėje byloje Nr. A-146-206/2013).

Tai reiškia, kad Viešojo administravimo įstatymo 10 straipsnyje įtvirtinti imperatyvai yra privalomi ir atsakovei – Lietuvos Respublikos ekonomikos ir inovacijų ministerijai, kuri yra viešojo administravimo subjektas, priimanti individualius administracinius aktus, nagrinėjamu atveju priimant skundžiamą Įsakymą.

Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo praktikoje laikomasi pozicijos, kad VAĮ nėra nustatyta, keliuose rašytiniuose dokumentuose turi būti išdėstytas individualaus administracinio

akto pagrindimas (jo turinys) ir pats sprendimas dėl nustatytų ar suteiktų teisių, t. y. nereikalaujama, kad individualus administracinis aktas būtų surašytas vientisame dokumente (žr., pvz., 2011 m. birželio 27 d. sprendimą, priimtą administracinėje byloje Nr. A-556-336/2011). Neretai susiklosto tokios faktinės situacijos, kai individualus administracinis aktas būna atitinkamo prieš tai atlikto darbo įteisinimas, kuriame formuluojamos visuomeninių – teisiųjų santykių dalyviams konkrečios teisės bei pareigos, sukeliančios teisinius padarinius. Pirminėje informacijoje nurodyti faktai nebūtinai turėtų būti perkėlinėjami į administracinį aktą, todėl priimant individualų administracinį aktą neretai pakanka padaryti nuorodą į atitinkamą šaltinį (žr., pvz., 2013 m. birželio 13 d. nutartį, priimtą administracinėje byloje A-822-800/2013; 2012 m. rugsėjo 27 d. nutartį, priimtą administracinėje byloje Nr. A-662-2003/2012, LVAT biuletenis Nr. 24, 2012, 364-377 p.). Tokiu atveju individualaus administracinio akto įžanginėje dalyje pakanka nurodyti tuos procedūrinius dokumentus, kurių pagrindu priimtas individualus administracinis aktas, ir juos pridėti prie šio akto. Individualaus administracinio akto įžanginėje dalyje nurodyti procedūriniai dokumentai yra to individualaus akto sudėtinė (motyvuojamoji) dalis (žr., pvz., LVAT 2014 m. gruodžio 18 d. sprendimą, priimtą administracinėje byloje Nr. A-822-1440/2014; 2015 m. balandžio 9 d. nutartį, priimtą administracinėje byloje Nr. A-410-552/2015; ir kt.).

Nors atsakovė nurodė, kad VMI nustatė, jog pareiškėja ir UAB „Litmega“ yra susijusios įmonės, o Aprašo normose ir Paraiškų pildymo taisyklių nuostatose nustatyta, jog neleidžiama subsidijos panaudoti mokant už susijusių įmonių suteiktas paslaugas, todėl atsakovė negalėjo priimti kitokio sprendimo, nei išdėstyta Įsakyme, tačiau teismas pažymi, kad atsakovė priimdama vienokį ar kitokį sprendimą, turi atsižvelgti į turimos informacijos išsamumą bei pakankamumą.

Iš byloje esančio Įsakymo turinio matyti, kad atsakovė jį priėmė vadovaudamasi ir 2022 m. sausio 4 d. raštu Nr. R-33, t. y. jis laikytinas Įsakymo sudedamąja dalimi. Šiame rašte nurodoma, kad VMI atliko pareiškėjai skirtos subsidijos skyrimo ir panaudojimo vertinimą ir konstatavo, jog pareiškėja ir UAB „Litmega“ yra susijusios įmonės, todėl Paraiškoje deklaruotos 15 116 Eur pastoviosios išlaidos (pagal UAB „Litmega“ išrašytas PVM sąskaitas faktūras) pripažintos netinkamomis finansuoti ir pareiškėja turi gražinti 10 581,20 Eur gautą subsidiją.

Teismo vertinimu, nei iš atsakovės Įsakymo, nei iš VMI rašto nesimato, kad buvo atliktas individualus situacijos vertinimas, t. y. rašte yra nurodoma tik išvada, kad įmonės yra susijusios, bet kokiais objektyviais duomenimis vadovaujantis ši išvada buvo padaryta, nėra aišku.

Jeigu VMI konstatavo, kad pareiškėjos pastoviosios išlaidos neatitiko Aprašo 23 punkto ir Taisyklių 7, 9 punktų nuostatų, tuomet turėjo pareiga nurodyti tokios išvados faktinį ir teisinį pagrindą ir jį nurodyti atsakovei, o tai šiuo atveju nebuvo padaryta. Atsakovė, gavusi VMI raštą ir nustačiusi, kad Įsakymo pagrindimui nepakanka duomenų arba kad jie neišsamūs, turėjo pareigą tai įvertinti ir spręsti dėl papildomos informacijos surinkimo ar išreikalavimo. Vien tai, kad atsakovė negavo iš VMI informacijos, kurioje būtų nurodytas išvados faktinis ir teisinis pagrindas, tirtos aplinkybės, savaime neatleidžia atsakovės nuo pareigos tinkamai motyvuoti priimamą sprendimą.

Atsižvelgdamas į pirmiau nurodytas aplinkybes, teismas daro išvadą, kad Įsakymas yra nemotyvuotas, nes nei iš Įsakymo, nei iš VMI 2022 m. sausio 4 d. rašto nėra aišku, kodėl konkrečiai pareiškėja ir UAB „Litmega“ yra laikytinos susijusiomis įmonėmis.

Dėl šios priežasties teismas konstatuoja, kad Lietuvos Respublikos ekonomikos ir inovacijų ministro 2022 m. vasario 10 d. įsakymas Nr. 4-220 „Dėl pareiškėjai UAB „Celinda“ „išmokėtos subsidijos sumos susigrąžinimo ir ekonomikos ir inovacijų ministro 2021 m. birželio 30 d. įsakymo Nr. 4-710 „Dėl subsidijos skyrimo įmonėms pagal priemonę „Subsidijos nuo COVID-19 labiausiai nukentėjusioms įmonėms“ pakeitimo“ neatitinka VAĮ 10 straipsnio 5 dalies nuostatų.

Teismas atkreipia dėmesį į tai, kad tiek atsakovė, tiek trečiasis suinteresuotas asmuo skundžiamo Įsakymo (ir 2022 m. sausio 4 d. rašto) motyvus plačiau išdėstė tik savo procesiniuose dokumentuose.

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas savo praktikoje yra pateikęs išaiškinimą, kaip turėtų būti vertinamos situacijos, kai ginčijamo akto priėmimo motyvai išdėstomi tik ginčą

dėl individualaus administracinio akto nagrinėjimo teisme metu. Šiuo aspektu LVAT nuolat akcentuoja, kad administracinio akto priėmimo motyvai pagal įstatymą privalo būti nurodomi pačiame administraciniame akte; skundžiamo sprendimo priėmimo motyvų nurodymas teismo proceso metu neturi būti vertinamas ir nedaro įtakos nemotyvuoto viešojo administravimo subjekto priimto sprendimo teisėtumui (žr., pvz., 2013 m. birželio 13 d. sprendimą, priimtą administracinėje byloje Nr. A-502-940/2013; 2015 m. sausio 8 d. nutartį, priimtą administracinėje byloje Nr. A-1-502/2015; 2015 m. kovo 31 d. nutartį, priimtą administracinėje byloje Nr. A-1536-662/2015). Priešingu atveju būtų pažeistos pareiškėjos teisės į gynybą (žr., pvz., 2011 m. lapkričio 2 d. sprendimą, priimtą administracinėje byloje Nr. A-261-2692/2011; ir kt.).

Taigi, atsakovo skunde ir trečiojo suinteresuoto asmens atsiliepime pateikti priimto Įsakymo (2022 m. sausio 4 d. rašto) argumentai, nevertintini ir jie nedaro įtakos nemotyvuotam skundžiamam Įsakymui.

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, konstatuotina, kad atsakovo skundžiamas Komisijos Sprendimas yra iš esmės teisėtas ir pagrįstas, todėl atsakovės skundas atmetinas (ABTĮ 88 straipsnio 1 punktas).

Kiti atsakovės nurodyti argumentai nekeičia procesinio sprendimo rezultato, teismas dėl jų nepasisako.

Dėl bylinėjimosi išlaidų atlyginimo

ABTĮ 40 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad proceso šalis, kurios naudai priimtas sprendimas, turi teisę gauti iš kitos proceso šalies savo išlaidų atlyginimą.

Pareiškėja pateikė prašymą priteisti bylinėjimosi išlaidų atlyginimą (500 Eur advokato pagalbai).

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, pareiškėjos prašymas dėl bylinėjimosi išlaidų atlyginimo tenkintinas ir iš atsakovės – Lietuvos Respublikos ekonomikos ir inovacijų ministerijos priteistina pareiškėjos naudai 500 Eur advokato pagalbai (ABTĮ 40).

Teismas, vadovaudamasis Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo 40 straipsniu, 88 straipsnio 1 punktu, 107–108 straipsniais,

n u s p r e n d ž i a :

Atsakovės Lietuvos Respublikos ekonomikos ir inovacijų ministerijos skundą atmesti.

Iš atsakovės Lietuvos Respublikos ekonomikos ir inovacijų ministerijos, juridinio asmens kodas 188621919, priteisti 500 Eur (penkis šimtus eurų) bylinėjimosi išlaidų atlyginimą uždarosios akcinės bendrovės „Celinda“, juridinio asmens kodas 304990613, naudai.

Sprendimas per trisdešimt kalendorinių dienų nuo jo paskelbimo apeliacine tvarka gali būti skundžiamas Lietuvos vyriausiajam administraciniam teismui, paduodant skundą per Vilniaus apygardos administracinį teismą.

Teisėja

Sigita Fomičiova